

**Sąd Rejonowy
dla Warszawy Mokotowa
II Wydział Cywilny
ul. Chałubińskiego 8
00-613 Warszawa**

Sygn. akt: II Nc 936/25

Powódka: Spółdzielnia Mieszkaniowa „Migdałowa”
ul. Lanciego F. M. 7; 02-792 Warszawa

Pozwany: Zbigniew Sarata
ul. Lanciego 9B, 02-792 Warszawa

zażalenie

na postanowienie z dnia 15 września 2025
o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty

uzasadnienie

w dniu 01 kwietnia 2025 wniosłem sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego 27 lutego 2025. 16 kwietnia 2025 Sąd wezwał mnie do uzupełnienia braków formalnych poprzez podanie kwoty w jakiej zaskarżam nakaz zapłaty.

W odpowiedzi stwierdziłem, iż na tym etapie postępowania nie jestem w stanie podać jakiej części zaskarżenia się sprzeciwiam albowiem w porównaniu do analogicznych opłat w innych spółdzielniach opłaty za miejsce postojowe w SM Migdałowa są wyższe od 30% do 300%. Ponadto w identycznej sprawie prowadzonej przez tutejszy sąd za poprzednie okresy brak jest w dokumentacji spółdzielni „Migdałowa” rachunków za rzekomo ponoszone przez nią koszty.

Żądanie podania kwoty w jakiej zaskarżam nakaz zapłaty nie znajduje podstawy prawnej. Zgodnie z art. 480³. § 2 k.p.c. pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości czy w części oraz przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Przepis nie zobowiązuje pozwanego do wskazania kwoty na etapie sprzeciwu. Konkretna kwota może się pojawić dopiero po *wdaniu się w spór co do istoty sprawy*.

Art. 353² k.p.c. stwierdza, iż do nakazów zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej. Zatem analogicznie w związku z art. 391¹ § 2 k.p.c. w przypadku wątpliwości sprzeciw powinno się uważać się za wniesiony co do całości nakazu.

Żądanie podania przeze mnie konkretnej kwoty zaskarżenia nakazu zapłaty jest niewykonalne chociażby z powodu braku rachunków za rzekomo ponoszone przez spółdzielni „Migdałowa” kosztów. Ponadto spółdzielnia uniemożliwia członkom dostęp do dokumentacji finansowej.

Art. 45 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Stawianie nieuzasadnionych i niewykonalnych żądań pozbawia mnie zagwarantowanych w Konstytucji praw. Praw potwierdzonych przez ratyfikowaną przez Polskę w art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Zbigniew Sarata